

како съ хубавитѣ си очи и вие се сѣщате, че тѣ ви подканят да си купите „прѣсни лимони“. Каква прѣлест въ обстановката, въ непринудената поза на малката мома, въ нейното скромно облѣкло!...

Картини извѣнъ текста.

(отдѣлни приложения)

№ 1. Съчинение. Картина отъ Богдановъ-Бѣлски. Авторътъ на тая картина е единъ отъ най-бѣлѣжитѣ съврѣмени руски живописци, чиито картини красятъ салонитѣ на Московската и Петербургската картичка галерии. Богдановъ-Бѣлски е извѣстенъ като жанристъ и рисува прѣимуществено сцени изъ дѣтския, особено — ученическия животъ. Неговото име е извѣнредно популярно въ Русия. Въ картината, която даваме, художникътъ ни прѣдставя една мила сцена изъ ученическия животъ. Учителътъ е задалъ да се напише нѣщо отъ умъ, нѣкоя самостоятелна работа. Малкиятъ, бѣленъ, но трудолюбивъ школникъ е дошълъ рано-рано въ училището и е седналъ, до като още другарчетата му не сѫ дошли да го беспокоятъ, да си напишатъ зададеното. Ето той е написалъ три-четири реда, но нѣкога мистъръ отвлича далечъ ума на дѣтето и то се е тѣй загледало, като че ли се е забравило. А, може би, зададеното е трудно, та трѣба да се помисли малко, че тогава да се пише. Навѣро, затова си е и подпрѣло главата съ едната ржка. Картината е извѣнредно правдоподобна и, увѣрени сме, ще направи силно впечатление на нашитѣ малки четци. Кой нашъ школникъ, въ първите си години, не би се огледалъ въ лицето на това малко, опърпано, обуто въ опинки русняче!

№ 2. По-напрѣдъ цѣлувка!... Картина отъ Майеръ Фонъ Бременъ, съврѣмѣнъ нѣмски художникъ. Майеръ Фонъ Бременъ рисува прѣимуществено сцени изъ домашния животъ. Картината, която даваме, прѣдставя една мила сцена изъ този животъ. Млада майка е грабнала въ рѣзъ дѣтенето си, което прѣди малко е станало отъ сънъ, и се радва на сладките му милувки. За да го зарадва, тя му посочва червена прѣлѣстителна ябълка и малкиятъ щастливецъ се спуска да я грабне, но майката гледа да използува тая прѣмамка, за да получи, колкото се може повече, ласки отъ милата си рожба. Тя сочи ябълката, но казва на дѣтенето си, че ще му я даде, ако по-рано цѣлуне майка си. Очаровано отъ ябълката, дѣтенето залѣпя своите устни въ ония на майка си, но незабравя и ябълката, къмъ която простира ржка. Каква простота и сѫщеврѣменно каква прѣлест се съдържа въ тая картина! Художникътъ като че ли е искалъ да ни каже, че чистата радост отъ домашно щастие може да се намѣри само при естествения, скроменъ и непокваренъ отъ разкошество животъ.

№ 3. Чирачета. Картина отъ Л. Кнаусъ. Името на художника, който е нарисувалъ тая картина, личи между имената на най-бѣлѣжититѣ всесвѣтски художници. Като жанристъ, той е единъ отъ най-любимитѣ нѣмски живописци. Неговата знаменитост се дѣлжи главно на картинитѣ му изъ дѣтския животъ. Кнаусъ е роденъ въ града Висбаденъ, въ 1829 година. Най-напрѣдъ той се е учи въ Дюселдорфската академия, кѫдето негови учители сѫ били Вилхелмъ Шадовъ и Карлъ Зонъ. Още въ академията той показалъ голѣми дарби и нарисувалъ картини, които сѫ му спечелили голѣма слава въ отечеството му и въ чужбина. Отъ Дюселдорфъ Кнаусъ отишълъ въ Парижъ, кѫдето работилъ прилежно и нарисувалъ нѣколко картини, които му спечелили всесвѣтска слава. Въ 1867-а година е била изложена въ Парижкия салонъ картина: „Чирачета, играещи на карти“, сѫщата, която ние даваме, и която удивила свѣта поради тѣнката наблюдателностъ на художника, изразена въ нея. Людвигъ Кнаусъ е единъ отъ най-великитѣ и най-плодовититѣ нѣмски жанристи. До сега никой не го е надминалъ въ това отношение. Картинитѣ му често сѫ пълни съ тѣнъкъ и проницателенъ хуморъ...

Нашитѣ малки и голѣми четци лесно ще схванатъ идеята, която художникътъ е прѣдалъ въ картината „чирачета“. Картината ни прѣнася въ нѣкогашния животъ на нашитѣ занаятчи, когато чирачетъ въ дюкяна биващ слугаробъ на майсторицата въ къщи — защото бавѣше дѣцата, носѣше вода, паѣше добитъка и пр. а за награда получаваше хлѣбъ и сухо сирене и колкото бой можеше да отнесе отъ майстора и калфитѣ.

Ето и тия дѣвѣ чирачета служещи, при нѣкой майсторѣ, въ нѣкое затънено провинциално градче, кѫдето много малко работи има, сѫ обрѣчени на слугуване въ къщи. Едното е направено бавачка на малкото дѣте на майсторицата, а другото е обрѣчено да носи вода, да чисти обущата — и да върши други домашни работи. Животътъ е тежъкъ за тѣхъ; занаятъ тъй лесно не се придобива едно време. Пѣкъ и тъй имъ е, може би, по-добрѣ, отколкото да сѫ въ дюкяна и да треперятъ отъ погледъ на калфи и майстора. Когато майсторицата отиде нейдъ, тѣ могатъ да се скриятъ въ нѣкой запустѣлъ дворъ и да си поиграйатъ на карти. Ето такъвъ единъ моментъ ни е прѣдалъ великиятъ художникъ великиятъ наблюдателъ Людвигъ Кнаусъ, който е проявилъ чудна способностъ да чете въ дѣтската душа и да прѣдаза на платното дѣтската психология.

Сиви, бѣли гълѫбчета, кѫде сте ми летѣли?... Картина (цвѣтна) отъ Ото Шьоереръ, нѣмски художникъ. Гълѫбчетата сѫ любими на дѣцата и поспѣднѣтъ ще могатъ, безъ разяснения, да опишатъ картината и да ѝ се насладятъ.

1. Купете си прѣсни лимони. Картина отъ Фрайдлеръ.

2. Даровитото момче (по Уайд). Развѣдка за дѣца и юноши

3. Пѣтуване около свѣта. 1. Русия.

4. Прѣдъ отпѣтуване къмъ далечни страни. Стихотворение.

5. Вѣлкъ и щѣркъ. Басня по Езопа — за дѣца и юноши.

6. Стариятъ Мурго. Приказка за дѣца, изъ „Братя Гrim“.

7. Черни картички-силуети. Кратко разяснение — за дѣца и юноши.

8. Весело пѣтешествие, съ картинка отъ г-жа Бемъ,

9. Нашитѣ картини. Нѣколко думи къмъ възрастнѣтъ.

ОТДѢЛНИ ПРИЛОЖЕНИЯ:

I. Съчинение. Картина отъ Богдановъ-Бѣлски.

II. По-напрѣдъ цѣлувка. Картина отъ Майеръ Фонъ Бременъ.

III. Чирачета. Картина отъ Л. Кнаусъ.

IV. Сиви, бѣли гълѫбчета, кѫде сте ми летѣли? Картина (цвѣтна) отъ Ото Шьоереръ.

Втората книжка ще биде разпратена на абонатите на I-ї ноември т. г.

Отъ редакцията.